

కథా కౌముది

ఎక్స్ ట్రీం చెలగాటం

పాణిని జెన్నోభట్ల

పిడపర్తి వెంకటరమణశర్మగారి జ్ఞాపకార్థం
కౌముది నిర్వహించిన కథల పోటీ (2021)లో
బహుమతి పొందిన కథ

నేలకి పదివేల అడుగుల ఎత్తులో ఎగురుతోంది మా విమానం. అన్నివైపుల నుంచీ భయంకరమైన శబ్దం. నా ఒళ్ళంతా ఏదో బ్యాంక్ దోచుకోబోతున్నప్పుడు కలిగే ఫీలింగ్. అంటే నేనేదో పది బ్యాంకులు దోచుకున్నానని కాదు, కుంటే అలా ఉండేదని..వెధవ అనుమానాలూ మీరూ. "ఆ తలుపు మూయండ్రా" అంటే నా వైపు చూసి నవ్వేవాళ్ళే తప్ప ఒక్కడూ ముయ్యడు. నాకేమన్నా తలుపులు తెరిచున్న విమానాలు అలవాటా వీళ్ళల్లాగా? గట్టిగా ఇంకోసారి అరిచాను. ఫలితం లేదు. టైగర్ (మా ఆవిడ ముద్దు పేరండీ. తనతో చెప్పకండి ప్లీజ్) వెనక్కితిరిగి సీరియస్ గా చూసింది. కళ్ళతో నోరు మూయించే ఆర్టులో తనెప్పుడో మాస్టర్ పొందింది.

"ఆల్ రెడీ?" పెద్దగా అరిచాడు ముందునుంచి ఫైలట్. మా ఆవిడ ముఖంలో గర్వంతో కూడిన ఆనందం, నా ముఖంలో మృత్యుకళ డాన్స్ చేస్తున్నాయి. నాకెలా తెలుసంటారా?.. ఇవే, ఈ అనుమానాలే తగ్గించుకుంటే మంచిది మీరు.

మా ట్రైనర్ నా దగ్గరికొచ్చి మళ్ళీ అడిగాడు "రెడీనా?" అని రెండు థంబ్స్ పైకి చూపిస్తూ.

"బ్రదర్, పక్కనే ఎయిర్ పోర్ట్ ఉందికదా, అక్కడ దిగుతాలే, మధ్యలో ఎందుకు?" అన్నాను వాడితో.

వాడో వెరినవ్వు నవ్వాడు. నవ్విసవ్వి కన్నీళ్ళు కూడా వచ్చేట్టున్నాయి. బలవంతంగా నవ్వావుకొని "ఏంటి సర్, మేడమే ధైర్యంగా చేస్తుంటే, మీరిలా..?" అన్నాడు.

"దాని ధైర్యం కనితో వచ్చింది బాబూ, నా భయం..." అంటూ ముందుకు అడుగేసి కిందకి చూసి గుండె ఆగినంతపనయ్యి వెనక్కి వచ్చాను.

"డోంట్ వర్రీ, చాలా మందికి జరుగుతుందిలా. నేనుంటా కదా మీతో, ఇట్స్ పెర్ఫెక్ట్లీ సేఫ్" అన్నాడు.

నేనేం మాట్లాడలేదు. సుయిసైడ్ చేసుకునేటప్పుడు ఆఖరి కోరికలుండవు.

నందూ..అదేనండీ మా ఆవిడ (మాకూ మాకూ లక్ష పేర్లుంటాయి) "ఫస్ట్ నేను వెళ్ళావా?" అంది చిన్నపిల్లలా కళ్ళార్పుతూ. "దీని పిచ్చీ ఇదీ" అనుకుంటూ వెళ్ళమని కాదు దూకమని చూపించాను చేత్తో. అంతే..విమానం గేట్ అంచు దాకా వెళ్ళి వెనక్కి నా వైపో చూపు విసిరి హఠాత్తుగా బయటికి దూకింది. దాని నోటినుంచి వస్తున్న అరుపులు గాల్లో కలిసిపోయాయి. కింద పడిపోతోంది వేగంగా. అదేం ఒక్కతే పడలేదులేండి. అలా జాలి ఫేసు పెట్టకండి. ట్రైనర్ తో కలిసి "టాండం జంప్" చేసింది. అంటే మన పెద్దవాళ్ళన్నట్టు "కలిసి దూకడం" అన్నమాట. ఈ స్కె డైవింగ్ వాళ్ళు ఆపకపోతే ఒంటరిగా ఐనా దూకేసే రకమే అది.

"సర్ మన టర్న్ ఇప్పుడు" అన్నాడు నా ట్రైనర్. "తప్పదా" అన్నట్టు దీనంగా ముఖం పెట్టాను. అబ్బే, కనికరం లెస్ ఫెల్లో. వదిలేలా లేదు. నేను పెద్దగా ఆంజనేయ దండకం మెదలుపెట్టాను. వాడు ఇవేమీ పట్టించుకోకుండా 3..2.. 1.. జంప్ అని నన్ను పట్టుకుని ముందుకి దూకేశాడు. దుర్మార్గుడు. మేఘాల్లోంచి కిందకి దొర్లుతూ పడిపోతున్నాం. ఆ వేగానికి నా కిడ్నీ గొంతులోకి వచ్చింది. అప్పటికీ మా ఆవిడకి చిలక్కి చెప్పినట్టు చెప్పా ఈ ఎగరటాలూ ఇవీ పక్షుల హక్కులే, వాటిని మనం కాలరాయటం నేరం అని. పట్టించుకోలేదు సరికదా నన్నో ఎస్కేపిస్టంది. బహుశా చిలక్కి చెప్పినట్టు కాకుండా మనిషికి చెప్పినట్టు చెప్పిందాల్సింది. పడుతుంటే మాత్రం నాకు చిన్నప్పుడు జైంట్ వీల్ లో కిందకి దిగుతున్నప్పుటి కలిగే ఫీలింగ్ టు ద పవర్ ఆఫ్ రామానుజన్ కాన్స్టంట్ లాంటి ఫీలింగేదో కలుగుతోంది (ఫ్లోలో వచ్చింది ఫాలో అయిపోండి). ఆ గాలి తాకిడికి తెలుగు సినిమాలో హీరోతో స్లోమోషన్లో తన్నులు తింటున్న విలన్ లా నా ముఖంలోని పార్ట్స్ అన్నీ షేక్ అవుతున్నాయి. పెద్దగా అరుద్దామంటే నోట్లోంచి మాట పెగలట్లేదు. ఇదే..ఇదే..నా ఆఖరిక్షణం. డౌట్ లేదు. కాతే ఒక్కటే బాధ - మా ఆవిడ మీద ఏ నోటూ రాయకుండా ఈ బలవంతపు ఆత్మహత్య లాంటి హత్యకి ఒప్పుకున్నందుకు.

ఒక్క నిమిషం అలా దొర్లాక ఏదో మమ్మల్ని గట్టిగా పైకి లాగినట్టనిపించింది. "యమపాశం అయ్యంటుంది. అక్కడికే నెక్స్ట్ స్టాప్" అనుకుంటూ సన్నగా కళ్ళు తెరిచాను. దూరంగా బంగారు రంగులో మెరుస్తున్న సూర్యుడు. నీలం, ఎరుపు రంగులతో నిర్మలంగా ఉన్న ఆకాశం. అక్కడక్కడా నా ఎత్తులో వస్తున్న పక్షుల గుంపులు. "పోయేకాలంలో ఈ ప్రకృతి వర్ణనలేంటి దరిద్రంగా" అని గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాను.

అప్పుడే యముడి రూపంలో కళ్ళముందు నవ్వుతూ ప్రత్యక్షమైంది..నీరా!

★★★

మూడు నెలల క్రితం

పార్టీకి బయలుదేరినప్పటినుండి సైలెంట్ గా ఉండెందుకో మా ఆవిడ. "ఎందుకో ఒకండుకు...భార్య సైలెంట్ గా ఉంటే సంతోషించక ఈ ఆరాలెందుకు బ్రదరూ" అని తిట్టబోతున్నారని నాకు తెలుసు. మీకా ఛాన్స్ ఇవ్వను. కారణాలేమీ అడగలేదు నేను. పార్టీలో నేనో మగ గుంపు దగ్గర, తనో ఆడ బ్యాచ్ దగ్గర జేరిపోయాం. కాతే అప్పుడప్పుడూ ఓ చూపు పడేస్తున్నా తనవైపు. అటూ ఇటూ దొంగచూపులు చూడటం, రకరకాల గ్రూప్ ల చుట్టూ తిరగడం, పదే పదే ఫుడ్ దగ్గరి కెళ్ళి ఏమీ తెచ్చుకోకపోవటం..ఇలా మా టైగర్ తడబడటం కొత్తగా కనిపించింది. చివరికేదో దయాన్ని చూసి పారిపోతున్నట్టుగా సర్రున బయటికెళ్ళింది. ఏంటా అని వెనక్కి చూస్తే నీరా వాళ్ళాయన. అతన్ని చూసి ఎందుకు పరుగెడుతోందో? కొద్ది సేపటి తర్వాత, నీరసంగా మొహంపెట్టి లోపలికొచ్చింది. వెనకాలే నవ్వుతూ నీరా! ఆకలితో ఉన్న పులికి తీరిగ్గా మొబైల్ గేమ్ ఆడుకుంటున్న లేడి పిల్ల దొరికనట్టుంది నీరా నవ్వు చూస్తే. పాపం మా ఆవిడ.

చ చ దీని మీద జాలి పడటమంటే..పులి బోనులో చెయ్యిపెట్టి మరీ దానికి పుడ్డెట్టటం లాంటిది..అవసరమా!

నందూ ఎక్కడికీ పారిపోలేకుండా చేతిలో చెయ్యి వేసి మరీ లోపలికి తీస్కొస్తోంది నీరా. కోల ముఖం, అడ్లెటిక్ బాడీ. ఎర్రటి సమ్మర్ డ్రెస్, కర్లీ హైర్ తో నలభై ఏళ్ళంటే జనాలు నన్ను ఈడ్చి తన్నేంత ఛార్మింగ్ గా ఉంది. ఈ మధ్య ఏ పార్టీలో ఐనా తనే ఆకర్షణ కేంద్రం (అదేనండీ సెంటర్ ఆఫ్ ఎట్రాక్షన్..అదియునూ తెలియదు తమరి..వద్దులే).

అప్పటికే వాళ్ళాయన తన ఫోన్ ని ఓ మినీ ప్రొజెక్టర్ కి కనెక్ట్ చేసి లైట్లు డిమ్ చేసి గోడ మీద ప్రొజెక్ట్ చేయడం మొదలుపెట్టాడు. వాళ్ళిద్దరి కోఆర్డినేషన్ చూస్తుంటే ఖచ్చితంగా మాజీ స్ట్రగ్లింగ్ ముతా సభ్యుల్లాగా అనిపించారు నాకు (పచ్చక్రిమినల్ బుద్ధికి లోకమంతా క్రిమినల్స్ గా కనిపిస్తుందని సామెత). అందరం వాళ్ళ చుట్టూ గుమ్మికూడాం. గోడమీద వాళ్ళ అందమైన ఫోటోలు. సముద్రపు లోతుల్లో, రంగురంగుల కోరల్ రీఫ్స్ మధ్య తిరుగుతున్న చేపల మధ్యలో ఇద్దరూ ఆక్సిజన్ సిలిండర్స్ తో స్విమ్ చేస్తున్నవి. నీరా ఒక్కొక్కటి వివరిస్తోంది "అండమాన్ దీవుల్లో సూబా డైవింగ్ చేసాం. కొన్ని డాల్ఫిన్లు బాగా దగ్గరిగా వచ్చాయి. దూరంగా షార్క్ లు కూడా కనపడ్డాయి" అంది చుట్టూ చూస్తూ. నోరు తెరిచారు చాలా మంది. సందేహంగా మొహం పెట్టారు నాలాంటి కొంతమంది. ఇంకా నయం, ఓ షార్క్ నా మీద కన్నేస్తే, మా ఆయన దాన్ని చెప్పుతో కొట్టి, ఊడిన టీత్ తో నాకు లాకెట్ చేయించాడనలేదు!

అండమాన్ లోనే వాళ్ళు చేసిన సర్పింగ్, పారాగైడింగ్ ఫోటోలన్నీ చూపించి ఫోన్ లో రీలంతా ఖాళీ అయ్యాక తృప్తిగా సినిమా ముగించి లైట్లు వేసారు ఇద్దరూ. హాలంతా చప్పట్లు. కోడి రామకృష్ణ గ్రాఫిక్స్ చూసిన అనుభూతితో కొందరుంటే, నలభైల్లో వాళ్ళ ఫిట్నెస్ చూసి అక్కడికక్కడే అమెజాన్ లో లక్షల్లో ఎక్స్‌ప్రెస్ మెంట్ ఆర్డర్ చేస్తున్నవాళ్ళు ఇంకొందరు.

ఎక్కడుండా నా సతీ నందూబాయి అని వెతికితే ఓ మూల కనబడింది మొహం వేలాడేసుకుని. తన ఫారెస్ట్ లోకి ఇంకో టైగర్ వచ్చింది మరి.

★★★

కొన్నాళ్ళకి మా ఇంట్లో చిననోటీ పార్టీ ఇచ్చింది నందూ (మా గొప్పవాళ్ళకి ఇవే పనులు మరి). జాగ్రత్తగా తనని పొగడే ఫ్రెండ్స్ నే ఇన్వైట్ చేసింది. అదే నా కొంపముంచుతుందని నేనూహించలేదు.

కొంచెంసేపు తను చేస్తున్న రకరకాల యాక్టివిటీస్ విన్నా విషయం మళ్ళీ నీరా దగ్గరికే వెళ్ళడం, చుట్టు పక్క జనాలు తన ఎక్స్ ట్రీమ్ స్పోర్ట్స్ పురాణం మొదలు పెట్టడంతో, మాయావిడ మొహంలో రంగులు మారడం నేను గమనించక పోలేదు. పుండుమీద కారంలా ఒకామె తన వాట్సాప్ ఓపెన్ చేసి నీరా కపుల్ సాహసకార్యాల ప్రత్యేక ప్రదర్శన మొదలుపెట్టింది. ఇంకా మాట్లాడితే టికెట్ పెట్టి క్యూలో రమ్మనేట్టుంది చూడ్డానికి. హిమాచల్ ప్రదేశ్ లో వాళ్ళ బంగ్ జంపింగూ, లడఖ్ లో మౌంటైన్ ట్రెక్కింగూ..అబ్బ నా నోటితో చెప్పలేను, మనుషులు చెయ్యకూడనివన్నీ ఉన్నాయా

లిప్టులో. నాకు తెలీకడుగుతా..ఎవడైనా గంగలో మునిగితే ముక్తి పొందుతారు, కానీ వీళ్ళేంటండీ దాంట్లో వాటర్ రాఫ్టింగ్ చేస్తే కానీ మోక్షం లేదంటారు? వాట్ ఎ క్రేజీ కపుల్ ఐ సే.

ఇదంతా విని భరించలేక మా టైగర్ పైకి లేచింది. జూలు విదిల్చి నా వైపు చూసింది (ఎస్, షి హ్యాస్ జూల్). దాని ఆవేశం చూసి నా కాళ్ళు సన్నగా వణికాయి. అందరికీ వినబడేలా అనౌన్స్ చేసింది

"ఫ్రెండ్స్, నేనూ వినయ్ స్మై డైవింగ్ ప్లాన్ చేస్తున్నాం మైసూర్ లో!!"

ఎఫెక్ట్ కోసం ఒక నిమిషం ఆగి చూట్టూ చూసింది. అందరూ (నాతో సహా) పూర్తిగా నోరు తెరిచారని కన్నుర్మ్ చేస్తున్నాక కంప్లీట్ చేసింది "నెక్స్ట్ మంత్ లో"

నా గుండె రుల్లుమంది. అనుకోనిదంతా అయ్యింది. పార్టీ తర్వాత నందూ కాళ్ళు పట్టుకున్నంత పని చేశాను. ఈ పరువు కోసం ప్రాణాలిచ్చే బిజినెస్ పెట్టుకోవద్దని బతిమిలాడాను. ఇంకో అద్భుతమైన సలహా కూడా ఇచ్చాను. నా టాలెంట్ ఉపయోగించి అచ్చం ఆకాశం నుండి దూకుతున్నట్లు మంచి పిక్స్ ఫోటోషాప్ చేస్తానన్నాను. అంతకు మించి బెస్ట్ డీల్ లేదన్నాను. కోపం, అసహ్యం కలిసిన యాంగిల్ తో చూసింది తను. ఫేక్ పనులు చేయడానికి నాకు సిగ్గులేదంది. నా సిగ్గు పెళ్ళిరోజే వదిలేసానని అనబోయి నోరు మూసుకున్నాను. నందూ ఒక్కసారి కమిట్ అయ్యిందంటే, తన పెనిమిటి మాట మాత్రం అస్సలు వినదు.

అసలు ఇలాంటి కష్టాల్లో పడకుండా ముందే నేనెంత జాగ్రత్తపడ్డానో తెలిస్తే మీ గుండె చెరువు కాదు, ఏ బంగాళా ఖాతమో అవ్వచ్చు.

★★★

మా టైగర్ కో పిచ్చులవాటుంది, అన్నిట్లోనూ తనే ఫస్టుండాలని. భలేవారే! మంచి లక్షణమే కదా అని పెళ్ళిచూపుల రోజు నేను వేసినట్టు నూడుల్స్ లో కాలు వేసేరు. ఆ ఎడిక్షన్, కాలంతో పాటు ఓ న్యూరలాజికల్ కాంప్లెక్షన్ గా మారి నా డిక్షన్ ని దెబ్బతీసింది (అమ్మతోడు అర్థం వెతకద్దు). దాంతో ఎవడేది చేసినా దాన్నుంచి ఇన్స్పిరేషన్ తీసుకొని నాకు పర్స్పెక్టివ్ తెప్పించేది.

పెళ్ళైన కొత్తలో ఎవరింట్లోనో వంటల్ని పొగిడానట, అంతే ఆ మాత్రం నేను చెయ్యలేనా అని రకరకాల కుకింగ్ ఎక్స్పెరిమెంట్స్ చేసి నన్ను బలిపశువును చేసింది. కొన్నాళ్ళకి నాకు పిచ్చెక్కి గాంధీగారి లాగా వాటర్ థెరపీ మాత్రమే తీసుకుంటానని బెదిరిస్తే కానీ మానలేదు ఆ అరాచకం. లేకపోతే జీవితమంతా స్ట్రాబెర్రీ ఫ్రై, డ్రాక్ష సమోసా లాంటి ఎలియన్ వంటలు తింటూ బతకాల్సివచ్చేది. అక్కడితో ఆగితే మా ఆవిడెందుకవుతుంది, ఓ రోజు పక్కింటావిడ పొరపాటున 'యోగా' అని రెండక్షరాలందో లేదో, ఇది రెండు నిమిషాలలో రెండు లక్షల యోగా ప్యాకేజీ కొనేసి, రెండు సంవత్సరాలు ఇంటినంతా యోగమయం చేసింది. ఓ రోజు నాచేత అష్టవక్ర్రాసనం వేయిస్తే విప్పుకోలేక నేను పడిన అవస్థ ఇప్పటికీ కల్లోకొస్తుందంటే నమ్మండి! ఇలా ప్రతి రెండేళ్ళకీ క్రేజీ కియా రే అనుకుంటూ కొత్త పిచ్చితో తయారయ్యేది నా ఖర్చుకి.

నేను మగ పురుషుణ్ణి కదా, అందునా మనిషిని. ఇవన్నీ భరించలేక దాని స్నేహితురాళ్ళతో గొడవలు పెట్టి ఎవరూ కొత్త ఇన్సుయెన్సులు తేకుండా జాగ్రత్తపడటం మొదలుపెట్టాను. ఎందుకైనా మంచిదని కొత్త విల్లా కమ్యూనిటీకి మకాం మార్చేసాను. నేనేమీ ఆషామాషీగా మారలేదండోయ్. మారే నెలరోజుల ముందునుంచీ చెత్త తీస్కెళ్ళే వాడి నుండీ, పిజ్జా డెలివరీ బాయ్ దాకా అన్ని గెటప్ లూ వేసి ఈ కమ్యూనిటీ లేడీస్ హాబీస్ అన్నీ క్షుణ్ణంగా చదివి, ఇవేమీ మా టైగర్ తోక ఈక సాటికి రావు అని కస్పర్మ్ చేస్తున్నాకే దిగాను. అంతటితో ఆగితే, మీరు నాకు యాభై మార్కులే వేసి పెదవివిరుస్తారని తెలుసు. నేను నూటికి నూరు మార్కుల క్యాండిడేట్ ని. అందుకే ఇక్కడ జేరాక వెంటనే పనిలోకి దిగాను. కమ్యూనిటీ బోర్డ్ మెంబర్స్ లో కొంతమందిని కొనేసాను, ఇంకొంతమందిని లొంగదీసుకున్నాను. మొత్తానికి తర్వాతి సంవత్సరమే ప్రెసిడెంట్ అయ్యాను. నమ్మరా? పెళ్ళాం కోసం ప్రాణం ఇచ్చే భర్తలున్నారంటే మీరు భేషుగ్గా నమ్ముతారు, ప్రెసిడెంట్ అయ్యేవాళ్ళని నమ్మరు. యా ఖుదా, తేరా గవా..

ప్రెసిడెంట్ అయిన వెంటనే నేను రాజ్యాగంలో తెచ్చిన పెనుమార్పు - కొత్తగా అద్దెకొచ్చేవాళ్ళు అప్లికేషన్ లో డీటైల్డ్ గా వాళ్ళ హాబీలని రాయాలని. అవి చూసి నాకు నచ్చితే (మేజర్ గా రిస్క్ లేకపోతే) అప్పుడు అప్రూవ్ చేస్తాను. చాలా సార్లు మా సెక్రటరీకి అర్థమయ్యేది కాదు నేనెందుకు రిజెక్ట్ చేస్తున్నానో. వాడికేం తెలుసు నా స్పెషల్ ప్రొఫైలింగ్ టెక్నిక్స్!

అంతా సవ్యంగా జరుగుతున్నారోరోజులని ఒక్క వారం తిరుపతి దర్శనానికి అటు వెళ్ళామో లేదో ఇటు కాల్ చేసాడు ఓ రోజు. కొత్తగా ఓ ఫ్యామిలీ అద్దిల్లు కోసం వచ్చారని. నేను సూటిగా అడిగాను హాబీస్ కాలంలో ఏం రాసారని.

వాడు కంగారులో "రీడింగ్, వైల్డ్ యానిమల్స్, వాచింగ్ ఎక్స్ ట్రిం స్పోర్ట్స్" అనుంది సార్ అన్నాడు.

"పెద్దగా రిస్కు లెస్కు వ్యవహారం" అనుకోని సరేనన్నాను. తర్వాత తెలిసింది అది "వైల్డ్ యానిమల్ వాచింగ్, ఎక్స్ ట్రీం స్పోర్ట్స్" అని! కామా తో కంఠం మీదకి తెచ్చాడు మా బుర్రతక్కువ సెగట్రీ.

"నీరా వాళ్ళు అద్దెకి రావాలనుంటే నువ్వు మాత్రం ఏం చేస్తావులే...హతవిధి" అని వేదాంతం చెప్పకండి. నాకు చిరాకు. వాళ్ళు రావడమూ అయ్యింది, మా ఆవిడకి మళ్ళీ పూర్వ జన్మ గుర్తొచ్చి చంద్రముఖిగా మారడమూ జరిగింది.

దాని ఫలితమే ఇవాల్లి ఈ "కలిసి దూకుదాం రా" ప్రోగ్రాం!

★★★

స్కై డైవింగ్ అయ్యాక చావు తప్పి కన్ను లొట్టబోయినట్టుంది నా పరిస్థితి. నందూ మాత్రం బ్యాచ్ లు బ్యాచ్ లు గా ఆడజనాల్ని పిలిచి మా విజయగాధని ఆడియో విజువల్ రూపంలో తెరకెక్కించింది. దీనికి కొందరు ఇంకా మసాలా దట్టించి సోషల్ మీడియాలో ఓ చిననోసెన్సేషన్ చేశారు.

ఈ హడావిడి మధ్యలో ఓ రోజు నీరా నుంచి కాల్ మా ఆవిడకి. ఫోను పెట్టాక పూర్తిగా నోరెళ్ళబెట్టేసింది. ఒలింపిక్ గోల్డ్ గెలిచి పోడియం మీద నుంచున్న ఫేసూ..ఇదీ..

"ఏమైందే? ఏమంది తను?"

"టీ కి ఇన్వైట్ చేస్తోంది వినయ్"

"గ్రేట్, నీ వీడియోస్ చూసుంటుందా?"

"తప్పకుండా, అందుకే ఇదంతా"

"ఏంటో ప్లాను?"

"నాకేం తెలుసు. షాకై ఉంటుంది"

"ఊ...మొత్తానికి సాధించావ్"

"ఛ ఛ దాని గురించేం చెయ్యలేదు నేను"

"అవును నీ చిన్నప్పటి కల కదా...అదే నువ్వు సాధించావ్"

సీరియస్ గా చూసింది తను. మనం ఇంక బార్డర్ దాటితే బాడీ మిగలదని అర్థమైంది. పీచేముడ్..

★★★

నీరా రమ్మన్న రోజు రానే వచ్చింది. సాయంత్రం నాలుగింటి టీ ప్రోగ్రాంకి కి పొద్దున్న ఐదు గంటలకే లేపింది నన్ను సాధ్య మాత నందూ.

"ఏంటే, ఇంత పొద్దున్నే ఆదివారం పూట" అంటే "నో టాక్, ఓనీ యాక్షన్" అంది. పొద్దున్నే షాపింగ్ మాల్ వాణ్ణి దగ్గరుండి తాళాలు తెరిపించి డ్రెస్ షాప్ మీద దాడిచేసి సగం దుకాణం కొనేసింది. అంతేకాదు ఫిట్టింగ్ రూమ్ దగ్గర చిన్న సైజు రాంప్ వాక్ కూడా చేసిందండోయ్. షాపు వాళ్ళు దీని విజృంభణకి వణికిపోతే, ఎక్స్ ట్రా టిప్పిచ్చి మరీ బైటపడ్డం. తర్వాత మేకప్ అపాయింట్మెంట్, చేపలతో ఫుట్ స్పా, కందిరీగలతో ఫేషియల్ చేయించుకొని ఇంట్లోపడేటప్పటికి సాయంత్రం నాలుగూ అయ్యింది. రెండు నిమిషాల్లో నేను తెమలాలని ఆర్డరు! హడావిడిగా ఏదో పిచ్చి టీషర్ వేస్తోచ్చి ఆశగా అడిగాను ఎలా ఉందని. "పెళ్ళిచూపుల కెల్తున్నామా? పదండి.." అని హుంకరించింది. ఈ టార్చరు చూడలేక నాకో గోఫండ్ మి పేజ్ పెట్టాలనే ఆలోచన తన్నుకొస్తోంది కదూ మీకు. దిల్లున్నోళ్ళబ్బా మీరు!

నీరా వాళ్ళింట్లోకి అడుగుపెడుతూనే ఒకరిమోఖాలొకరం చూసుకున్నాం. గుళ్ళపైన రామాయణం బొమ్మలు చెక్కినట్టుగా, ఇల్లంతా వాళ్ళు రకరకాల చోట్ల తీయించుకున్న ఫోటోలతో నింపేసి ఉంది. వాళ్ళ వీర గాధలని భావి తరాలకందజెయ్యాలని కాబోలు! "బావుంది కదా?" అంటూ నందూ ఓ ఫ్రేం వైపు చూపించింది. పెద్ద గోల్డ్ కోటెడ్ అక్షరాలతో చెక్కిన కొటేషన్ - "రిస్కు తీసుకోకపోతే లైఫ్ లో దొరికేది రస్కే!". నాకు అరికాలి మంటనెత్తికెక్కింది. వాడేవడో ప్రాస కోసం కక్కుర్తి పడి అలా రాస్తే, వీళ్ళు దాన్ని బట్టిపట్టి నెత్తిన పెట్టుకుని తిరుగుతున్నారు. అయినా రస్కుకేం తక్కువ, భేషుగ్గా ఉంటుంది టీలోకి!

వాళ్ళ గ్యాలరీ కథలన్నీ విన్నాక జీవితం మీద విరక్తితో బాల్కనీలోకి నడిచాం. ఆడవాళ్ళిద్దరూ ఒకళ్ళనొకళ్ళు కాసేపు ఫేక్ పొగడ్డలు పొగుడుకుంటుంటే, మగాళ్ళిద్దరం దేభ్యమ్యోహాలేస్తోని నవ్వాం. నీరా వాళ్ళాయనే పాయింట్ కొచ్చేశాడు. "నందూ...మీ స్కై డైవింగ్ పిక్స్ చూశాం. గ్రేట్ ఫస్ట్ స్టెప్"

మనిషి మంచివాడే కానీ పెళ్ళాం మాయలో ఏంచేస్తున్నాడో తెలియట్టేదితనికి. నీరా అతనివైపో లుక్కేసి.. "మనం ఓ టెన్ ఇయర్స్ క్రితం చేసుంటాం కదా?..దట్ వస్ ప్రెట్టీ ఈసీ..బట్ ఫన్" అంది. మా ఆవిడ దెబ్బతిన్న పులిలా చూసింది.

"ఎంత హైట్ నుంచి చేశారు నందూ?" అంది కాలు మీద కాలు వేసుంటూ.

టెన్షన్ తో నాకు చేతిగోళ్ళు దాటి వేళ్ళు కూడా కొరికి తినేయాలనిపిస్తోంది.

మా బైగర్ ఏదో చెప్పేంతలోపే మళ్ళీ తనే అంది "ఓ టాండం జంప్ కదా ఐ ఫర్నాట్, పదివేల ఫీట్. ఇంప్రెసివ్!" అంది. అందరం ప్రశాంతంగా ఊపిరిపీల్చుకున్నాం.

యుద్ధంలో సీజ్ ఫైర్ చేసాక రెండు దేశాల ఆర్మీ నాయకులు కలిసి టీ తాగుతున్నట్టుగా సైలెంట్ గా తాగుతున్నా నలుగురం. ఏ మాటంటే, ఎటువైపు నుంచి బాంబ్ పేలుతుందో!

నీరా నే మొదలెట్టింది "మీరు కూడా మా క్లబ్ లో చేరారు కనక అందరం కలిసి ఏమన్నా ట్రిప్ ప్లాన్ చేద్దామా?" అంది ఎక్సైట్ మెంట్ తో చేతులు రుద్దుకుంటూ. వాళ్ళాయన తలూపాడు. మనోదూ నా బాపతే. ఓ కుక్కకి ఇంకో కుక్క కలిసినప్పుడాచ్చే ఆనందమే వేరప్పా!

"నువ్వు చెప్పు నందూ" అంది.

"మీకే ఎక్కువ ఐడియా ఇవన్నీ, మీరే చెప్పండి" అంది మా ఆవిడ.

ఇలా కమిట్ అయిపోతోందేంటి అని దాని వైపు సీరియస్ గా చూసేను. నా వైపో లుక్కుకూడా ఇవ్వలేదు తను నేనెక్కడ అడ్డుపుల్లలేస్తానేమోనని.

నీరా వాళ్ళ హాస్పెండ్ వంక చూస్తూ, "మౌంట్ అబూ మీద మౌంటైన్ బైకింగ్?"

"ఉమ్, ఇట్స్ ఓ.కే అట. నా కొలీగ్ చెప్పాడు, నాట్ వర్ ఇట్" అన్నాడు.

"హిమాలయాస్ లో జిప్ లైనింగ్?"

తల సగం ఊపుతున్నాడిప్పుడు. నాకెందుకో నా భవిష్యత్తు ఆ తల ఊపుడులో ఉన్నట్టనిపించింది.

"ఇంక మిగతావన్నీ దాదాపుగా చేసేసాం మరి..యా మహాబలేశ్వర్ లో రాక్ క్లైబింగ్? చాలా సీనిక్ గా ఉంటుంది.." అంది అందరివైపు చూస్తూ. నాకు మాత్రం గ్రీక్ హోటల్ లో బేరర్ వచ్చి లాటిన్ లో మెనూ ఐటమ్స్ చెబుతున్నట్టుంది.

"నెక్స్ట్ మంత్ లో ప్లాన్ చేద్దామా?" అంది నీరా. అతని తల ఊగడం ఆగింది. మా ఆవిడ తల ఊగుతోందిప్పుడు. వీళ్ళంతా కలిసి నా కొంప ముంచబోతున్నారని అర్థమయ్యి హఠాత్తుగా లేచి నించున్నాను. అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

"వచ్చే నెల అస్సలు కుదరదు, నేను నందూతో కలిసి విడిగా ఒకటి ప్లాన్ చేస్తున్నాను" అన్నాను ఆవేశంగా. నందూ నోరెళ్ళబెట్టింది. నీరా దంపతులు ఒకరిమొఖాలొకరు చూసుకున్నారు.

"ఎక్కడికో చెప్పండి వినయ్, మేమూ జాయిన్ అవుతాం" అన్నాడు వాళ్ళాయన ఉత్సాహంగా.

"అదీ... కాశ్మీర్ లోని సియాచిన్ వ్యాలీలో గ్లేసియర్ సర్పింగ్ అని ఈ మధ్యనే మొదలు పెట్టారు. సరిగ్గా ఇండియా-పాకిస్తాన్ బార్డర్ దగ్గర మొదలయ్యే మంచుకొండల పైనుంచి కింద వ్యాలీ లోకి సర్ప్ చేస్తుంటే వచ్చే ఢిల్లీ వేరు" అన్నాను. కింద కుర్చోగానే మా ఆవిడ నా మెడ మీద చెయ్యిపెట్టి చూసి "ఒంట్లో బానే ఉంది" అని నిర్ధారించుకుంది. నేను చిన్నగా "నీకు తర్వాత సర్ప్ జెట్ ఇద్దామనుకున్నా నందూ..కానీ చెప్పక తప్పలేదు" అన్నానో వెధవనవ్వు నవ్వుతూ.

తనేదో అర్థంలేని చూపు చూసింది.

"నీరా, మేమిద్దరమే వెళ్ళాలని నా ప్లాన్. దాంట్లో రిస్క్ కూడా ఎక్కువే..సో మేము వెళ్ళొచ్చాక అన్ని డీటైల్స్ షేర్ చేస్తాం..అప్పుడు మీరు ప్లాన్ చెయ్యచ్చు" అన్నాను తనకో కన్సెషన్ పారేస్తున్నట్టు.

ఇంటికి తిరిగొచ్చాక నందూ అనుమానాలు తీర్చడానికి మా అత్త మామలమీద ఒట్టెయాలి వచ్చింది. పాడు లోకం.. పెద్ద వాళ్ళని కూడా వదలదు.

★★★

ఓ రెండు వారాల తర్వాత నందూ హడవిడిగా కమ్మూనిటీ క్లబ్ హౌస్ లో ఉనన్ నా ఆఫీస్ కొచ్చింది రొప్పుతూ..

"వినయ్...వినయ్...నీరా..నీరా.."

"ఏమైందే?"

"తను వాళ్ళాయనతో కలిసి లాస్ట్ వీక్ సియాచిన్ కి వెళ్ళిందట"

"అవునా!"

"ఆ...అక్కడే, బోర్డ్ లు పట్టుకొని లోయలోకి సర్పింగ్ చేస్తుంటే.." ఊపిరి బలంగా పీలుస్తూ అంది.

"చేస్తుంటే...?"

"పాకిస్తాన్ ఆర్మీ.. వీళ్ళని ఇండియన్ టెర్రరిస్ట్ లనుకొని అరెస్ట్ చేసిందట"

"అరెరే...నేను ముందే చెప్పా...రిస్కూ, వద్దూ అని. వింటేగా"

"పాపం కదా.."

"అవును వాళ్ళ పాపాన వాళ్ళే పోయారు" అని నాలుక్కరుచుకున్నాను.

"హూమ్. మరి మన ప్లాన్?"

"సియాచిన్ వ్యాళీ కాకపోతేనే, అరకు వ్యాళీ వెల్దాం. డోంట్ వర్రి డియర్" అన్నాను అభయహస్తం చూపిస్తూ.

నీరా వాళ్ళని టెర్రరిస్టుల కన్నా భయంకరమైన ఎక్స్ ట్రిమిస్ట్ లని ఇరుదేశాలూ బహిష్కరించాయి. నా పేరు పచ్చబొట్టు వేయించుకొని ఇద్దరూ పలు దేశాల విమానాశ్రయాల దగ్గర నా గురించి మారువేషాల్లో తిరుగుతున్నారని ఇంటెలిజెన్స్ వర్గాల భోగట్టా.

COMMENTS